

Κυριακή 12 Μαΐου 2019.

Κυριακή τῶν μυροφόρων

Μρκ. 15, 43 – 16, 8.

Οἱ μεγάλες ἀποφάσεις, τὰ μεγάλα ἐμπόδια, οἱ μεγάλες νίκες. Αὐτός θά μπορούσε νά εἶναι ἕνας καλός τίτλος γιά τή σημερινή Κυριακή. Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τὰ πρόσωπα τῶν μυροφόρων γυναικῶν καί ἀντρῶν πού ἔλαβαν μεγάλες ἀποφάσεις σέ δύσκολες στιγμές, ξεπέρασαν μεγάλα ἐμπόδια κόντρα στίς δυνάμεις τους καί πέτυχαν μεγάλες νίκες πέρα ἀπό τίς προσδοκίες τους.

Ὅλοι κάποτε βρισκόμαστε στή θέση τῶν μυροφόρων. Γιά ὅλους ἔρχονται στιγμές πού πρέπει νά λάβουμε μεγάλες καί δύσκολες ἀποφάσεις. Εἶναι οἱ στιγμές κατά τίς ὁποῖες ἔχουμε νά ἐπιλέξουμε ἀνάμεσα στό Χριστό καί στόν κόσμο. Εἶναι οἱ στιγμές πού ἡ ἁμαρτία παρουσιάζεται μπροστά μας θελκτική καί εὐχάριστη, εὐκόλη καί ἀσφαλής. Τότε εἶναι πού καλούμαστε νά ἐπιλέξουμε τήν τιμιότητα ἢ τό συμβιβασμό, τήν πτώση ἢ τήν ἀντίσταση. Σχεδόν καθημερινά πρέπει πολλές φορές νά ἀποφασίσουμε

ἂν θά χαρίσουμε στόν Κύριο τά μύρα τῆς ἀγάπης
 καί τῆς ἀρετῆς ἢ ἂν θά Τόν ξεχάσουμε σφραγισμένο
 στόν τάφο τῆς λησμοσύνης μας. Ἐκεῖνες τίς ὥρες
 δίνουμε ἐξετάσεις ἀπέναντι στή συνείδησή μας,
 ἀπέναντι στούς διπλανούς μας καί ἀπέναντι στό
 Θεό. Ἀξιολογούμαστε ὡς πρός τήν εἰλικρίνειά μας,
 τήν τιμιότητα καί τήν αὐθεντικότητα τοῦ βιώματός
 μας. Τίς στιγμές τοῦ πειρασμοῦ καί τῶν ἐπιλογῶν
 τιμοῦμε τή σχέση μας μέ τό Χριστό ἢ Τόν
 προδίδουμε καί Τόν ξεχνᾶμε, ὅπως κάνει καί ὁ
 ὑπόλοιπος κόσμος. Οἱ μεγάλες ἀποφάσεις δείχνουν
 καί τίς μεγάλες προσωπικότητες. Οἱ συμπαγεῖς καί
 ὀλοκληρωμένοι χαρακτῆρες δέν χάνονται στήν
 ἀναποφασιστικότητα καί στό δισταγμό. Ρίχνονται
 μπροστά μέ θέληση καί αὐταπάρνηση, διότι ξέρουν
 νά ξεχωρίζουν τά σημαντικά στό δρόμο τους καί
 ἔμαθαν νά περιφρονοῦν τά ἀσήμαντα. Ἐπιλέγουν
 μόνον ἐκεῖνα πού τούς ἀνεβάζουν καί περιφρονοῦν
 ὅλα ἐκεῖνα πού τούς εὐτελίζουν καί τούς ὑποτιμοῦν.

Οἱ μεγάλες ἀποφάσεις βεβαίως συνεπάγονται
 καί μεγάλα ἐμπόδια. Καμία πορεία δέν γίνεται
 χωρίς ἐμπόδια. Ὅταν μάλιστα ἡ πορεία γίνεται πρός

τό καλό, τά ἐμπόδια διατρανώνονται σάν τεράστια κύματα, πού ζητοῦν νά καταπιοῦν τόν ἀγωνιστή τῆς ἀρετῆς καί τῆς προόδου. Τά ἐμπόδια παρουσιάζονται ἀνυπέρβλητα καί ἀκατάβλητα. Ὑψώνονται σάν πανύψηλα βουνά τό ἓνα μετά τό ἄλλο καί ὁ ἄνθρωπος στέκεται μπροστά τους μηδαμινός καί ἀδύναμος νά τά ξεπεράσει. Τά ἐμπόδια ἄλλες φορές εἶναι ἀντικειμενικά καί ἄλλες φορές εἶναι ἀποκυήματα τοῦ ἀνθρώπινου φόβου καί τῆς φτωχῆς καί πεπερασμένης λογικῆς. Τά ἐμπόδια λογαριάζονται συνήθως ὡς συμφορές καί ὡς παράγοντες πού γεμίζουν τή ζωή μέ δυστυχία.

Στήν πραγματικότητα ὅμως τά ἐμπόδια εἶναι εὐκαιρίες. Εἶναι εὐκαιρίες ἀγωνιστικότητας, ὠρίμανσης, περίσκεψης καί προσευχῆς. Ὁ πιστός, ὅταν στέκει μπροστά σέ κάποιο ἐμπόδιο, δέν ἀπελπίζεται, δέν ἐγκαταλείπει. Δέν προσπαθεῖ νά διαχειριστεῖ τίς δύσκολες καταστάσεις ἀποκομμένος καί ἀπομονωμένος ἀπό τούς ἄλλους. Ρίχνεται στόν ἀγώνα ἔχοντας τή συμπαράσταση κοντινῶν του προσώπων, συνεχίζει τήν πορεία του σάν τίς μυροφόρες, προσεύχεται καί ἀναθέτει αὐτό πού τόν

δυσκολεύει στό Χριστό. Χαίρεται γιά τά εμπόδια πού προκύπτουν στή ζωή, διότι μέσ' άπ' αυτά γίνεται σοφώτερος, δυνατότερος καί πιό πιστός. Αυτό πού οί πολλοί τό όνομάζουν δυσκολία ό πιστός τό βλέπει σάν πόρτα πού τήν άνοίγει, γιά νά περάσει σ' ένα επίπεδο ψηλότερο άπό αυτό πού βρίσκεται τώρα.

Τά μεγάλα καί δύσκολα εμπόδια φέρνουν τίς μεγάλες καί ένδοξες νίκες. Τό θάρρος τών μυροφόρων γυναικών τίς όδηγεϊ μέσα στό σκοτάδι πρós τό κενό μνημείο. Ό πόθος καί ή αγάπη τους γιά τό Χριστό νικάει τίς δυσκολίες καί τελικά τούς χαρίζει τό θρίαμβο τής Άναστάσεως. Όταν ό άνθρωπος αναθέσει τή λογική, τά δικαιώματα καί τά δεδομένα του στόν Κύριο, τότε θά απολαύσει τή νίκη άπέναντι σέ κάθε δυσκολία. Δέν ύπάρχει πρόσωπο ή κατάσταση πού μπορεί νά χωρίσει τόν πιστό άπό τόν Ίησοϋ. Όταν ό Κύριος είναι ένωμένος μέ τόν άνθρωπο, τότε τίποτε δέν μπορεί νά σταθει δυνατότερο άπό αυτή τή συμμαχία. Ό Νικητής τοϋ θανάτου χαρίζει κάθε νίκη στους πιστούς πού Τόν

λατρεύουν και ἀπολαμβάνουν τά δῶρα τοῦ κενοῦ μνημείου.

Στή δύσκολη και περίεργη πραγματικότητα πού βιώνουμε καθημερινά καλούμαστε νά λαμβάνουμε σημαντικές ἀποφάσεις, πού ἔχουν νά κάνουν μέ τήν τιμιότητα και τήν ἀξιοπρέπειά μας. Οἱ ἀποφάσεις αὐτές μᾶς φέρνουν πολύ συχνά ἀπέναντι σέ ἐμπόδια μεγάλα και δύσκολα. Μπροστά τους φοβόμαστε σάν τίς μυροφόρες, γιατί δέν ξέρουμε ποιός μπορεί νά μετακινήσει τούς βράχους πού βρίσκονται στό δρόμο μας και ἐμποδίζουν τήν πορεία μας. Ὅλες αὐτές οἱ δυσκολίες ὅμως δέν πρέπει νά μᾶς στενοχωροῦν ἀλλά νά μᾶς χαλκεύουν τή θέληση και νά δυναμώνουν τό χαρακτήρα μας. Ὅταν βροῦμε τό θάρρος νά ριχτοῦμε μπροστά ἀψηφώντας τά ἐμπόδια και καλέσουμε ὡς σύμμαχό μας τόν Παντοδύναμο Κύριο, τότε θά ἀπολαύσουμε νίκες και θριάμβους, πού Ἐκεῖνος ξέρει νά χαρίζει σέ ὅσους Τόν ἐμπιστεύονται και τρέχουν κοντά Του χωρίς δισταγμό και ἀναστολή. Αὐτές οἱ μικρές και μεγάλες νίκες θά εἶναι ἡ πηγή τῆς χαρᾶς μας, πού μακάρι νά γεμίζει ἀπό τώρα τή ζωή μας και νά γίνει

ἀδιάπτωτη πραγματικότητα καί στή ζωή τῆς
αἰωνιότητος. Ἀμήν.